

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014-9137

Dato: 28. oktober 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 3. oktober 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 577 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 577:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 25. september 2014 fra Landsforeningen Autisme, jf. SOU alm. del - bilag 364?

Svar:

Henvendelsen fra Landsforeningen Autisme handler både om kommunernes pligt til at give alle elever et fyldestgørende undervisningstilbud i folkeskolen og kommunens sociale indsatser over for familier med børn med autisme. De områder, der handler om folkeskolens indretning, besvares af undervisningsministeren i svar på SOU alm. del spørgsmål nr. 578, mens jeg besvarer områderne vedrørende den sociale indsats i svar på SOU alm. del nr. 577.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at disse familier jo er i en svær situation og selvfølgelig skal have den støtte og hjælp, de har krav på efter servicelovens regler.

Der kan efter serviceloven således ydes en række forskellige former for hjælp og støtte, der kan understøtte udsatte børn og unges opvækst, udvikling, sundhed, trivsel og skolegang. Støtten skal altid tage udgangspunkt i barnets eller den unges bedste og skal være tidlig og helhedsorienteret, så problemer så vidt muligt kan forebygges og afhjælpes i hjemmet. Det kan eksempelvis være ved hjælp af forebyggende indsatser efter servicelovens § 11.

Landsforeningen Autisme henviser til, at nogle kommuner anvender forældrepålæg eller truer med at anbringe barnet eller den unge uden for hjemmet uden samtykke.

Jeg vil gerne understrege, at der er strenge krav til, hvornår kommunerne kan iværksætte tiltag uden forældrenes samtykke, ligesom der er udvidet adgang til at efterprøve disse afgørelser.

Kommunen skal endvidere foretage en børnefaglig undersøgelse, hvis det må antages, at et barn eller en ung har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, herunder at der er indhentet de nødvendige faglige vurderinger.

Der kan alene træffes afgørelse om forældreplæg efter serviceloven, hvis barnets eller den unges udvikling er i fare, og dette beror på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar. Der skal desuden foreligge oplysninger fx om, at barnet eller den unge har ulovligt skolefravær eller forældremyndighedsindehaveren nægter at samarbejde om løsningen af problemet.

Ved afgørelser om anbringelser uden for hjemmet uden samtykke skal der være en åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed eller udvikling. Sådanne afgørelser kan alene træffes af de kommunale børn og unge-udvalg, der består af en byretsdommer, to pædagogisk-psykologisk sagkyndige og to lægmænd (medlemmer af kommunalbestyrelsen).

Kommunernes og børn og unge-udvalgenes afgørelser kan påklages til Ankestyrelsen. Klager over afgørelser om anbringelse uden samtykke afgøres på et ankemøde, hvor der deltager to beskikkede "lægdommere", to jurister fra Ankestyrelsen samt en børnesagkyndig, som fx en psykolog eller psykiater. Ankestyrelsens afgørelse i disse sager kan frit indbringes for domstolene. Kommunen skal endvidere tilbyde gratis advokatbistand under hele sagens behandling.

Endelig kan jeg henvise til, at både kommuner og borgere kan få gratis vejledende specialrådgivning og udredning hos VISO. I den forbindelse vil jeg bemærke, at autismeforstyrrelser er et af de områder, hvor der hyppigst efterspørges viden fra VISO og langt hovedparten af henvendelserne kommer fra kommuner. Sammen med udviklingshæmning er autismeforstyrrelser også blandt de områder, hvor VISO hyppigst iværksætter specialistforløb. Således blev der i 2013 igangsat 310 specialistforløb om autismeforstyrrelse, svarende til ca. hver femte af de igangsatte specialistforløb.

Jeg har således tillid til, at systemet er bygget op, så det på én gang sikrer både barnets eller den unges bedste såvel som familiens retssikkerhed, og jeg mener derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for yderligere tiltag på det sociale område i forhold til de rejste spørgsmål.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen